

videre Modstand brudt. Vi ere nødte til at gaa ind paa de Betingelser, som Fjenden stiller os, thi han har et altsfor kostbart Pant i sin Haand, til at vi kunne undgaa at høre os for hans Villie. Derfor kan jeg ikke anse det for forsvarligt, naar ikke særegne Omstændigheder tale derfor, at samle vor Styrke i Sjælland; jeg anser det derimod for det Nigtigste og Forsvarligste at samle den paa Sjælland og i det Spøieste at beholde en ringe Styrke derovre; dette vil jo maaske komme af sig selv, idet det ikke altid vil være os muligt at føre den hele Styrke fra Provindserne herover. Dertil kommer imidlertid ogsaa en anden Omstændighed, nemlig den, at, dersom vi væsentlig indskrænke vort Forsvar til Sjælland, og der da sker Angreb der, saa sker det paa de for os gunstigste Betingelser, idet nemlig Fjenden ikke saa let paa een Gang vil kunne overføre en saa stor Styrke til Sjælland, at han vil være os særdeles overlegen. Det er allerede et meget stort Foretagende at sende en saa stor Transportflaade, som behøves til at overføre et Armeekorps heril; det vil ikke kunne være stærkt forsynet med Kitteri, og der vil maaske ogsaa være et meget svagt Feltartilleri. Vi have altsaa der en meget betydelig Fordel. Dersom det nu skulde vise sig, at man ved at samle hele Kraften paa Flaaden, ved at berøve Hæren mange af de Pengemidler, der gaa til den, for at bruge dem til Fordel for Flaaden, kunde give denne en saadan Styrke, at man var sikker paa ved den at kunne aflaa en Landgang, kunde jeg være meget tilbøjelig til at gaa den Vej; men det er mig klart, at det ikke vil kunne lykkes os, det er mig ganske klart, at Fjenden altid vil have en saa stor Overlegenhed tilhøjs, at dette Gaab maa bryde. Dermed vil jeg ikke sige, at Flaaden ikke kan gjøre en meget stor Nytte, idet den kan vanskeliggjøre en Landgang og bevirke en meget betydelig Ovelæggelse paa Transportflaaden. Naar nu Fjenden gjør en saadan Landgang, maa det være vor Betræbelse at indbegaa ham paa selve Landgangsstedet; men det er Noget, man ikke tør gjøre sikker Regning paa, at vi ville være i Stand til, thi Kysterne have en vid Udstrækning, Fjenden kan demonstrere paa de forskjellige Steder, og vi ere derfor nødte til at have vor Hær i en vis Centralstilling, hvorfra der vil være en temmelig Veilængde til de forskjellige Landgangspunkter. Vi tør altsaa ikke have noget sikkert Gaab om at kunne indbegaa Fjenden under selve Landgangen, og Fjenden vil altsaa, dersom dette ikke lykkes os, kunne sætte sig fast og modtage vort Angreb, og

da vil det komme an paa Krigslykken, den numeriske Styrke paa begge Sider og den Dygtighed som findes hos Hæerne, hvad Udfaldet deraf vil blive. Dersom det lykkes os at slaa ham, tør vi jo dermed betragte Sjælland som befriet for Fjenden. Lykkes det derimod ikke, kunne vi være blevene mere eller mindre grundig rystede ved dette Sammenstød, men vi blive i alt Fald nødte til at trække os tilbage, og det naturlige Punkt, til hvilket vi maa trække os tilbage, vil altid være Hovedstaden for at dække den. Det kan nu tænkes, enten at Fjenden føler sig saa stærk, at han følger lige efter os, eller at han først vil trække flere Kræfter til sig og altsaa modtage en ny Transport af Tropper og med denne Overlegenhed indbegaa vor Hær, og der er jo da al Sandsynlighed for, at, dersom Kjøbenhavn er en aaben By, ville vi tabe Slaget; Kjøbenhavn er da i Fjendens Haand, og dermed, mener jeg, er saa vor Modstand brudt. Ganske anderledes vil det stille sig, naar der er Befæstninger om Kjøbenhavn, være sig i en større eller mindre Udtrækning; da vil der altid være et Tilholdspunkt for Hæren og en ganske anden Udfigt til at levere et heldigt Slag. Selv om vi blive drevne indenfor vore Fæstningsværker, ville vi dog, der kunne yde en længere Modstand, og den vil blive saa meget bedre, jo stærkere Befæstningen er; og her fremkommer da altsaa det Tilfælde, at vi ved at forlænge Modstanden i behørig Tid maaske ville kunne give fremmede Magter Tid og Veilighed til at hjælpe os. Dersom Ingen vil hjælpe os, saa kan man paa Forhaand sige, at, hvor langvarigt end Forsvaret af Kjøbenhavn bliver, maa vi dog ende med at bukke under. — Der er en Maade at angribe paa for en stor Magt, som er den letteste af alle, og det er den, at bombardere Kjøbenhavn fra Søiden; hvad enten Kjøbenhavn er en aaben eller befæstet By, er der ingen Tvivl om, at det vil gjøre ligemeget til Sagen, Fjenden vil bombardere Byen, naar den er aaben, med samme Freidighed som, hvis den var befæstet. Dersom jeg nu altsaa vil gjøre mig Rede for, hvad der efter min Betragtning bør gøres, for at vi kunne yde et saa godt Forsvar som muligt, saa er det Første det, at vi bør sørge for at have en god Søbefæstning om Kjøbenhavn. Man kunde jo tænke sig, at Forsvaret af Kjøbenhavn mod Søiden kunde overlades til Flaaden; men jeg mener, at den Flaade, vi kunne stille paa Venene, endog med store Anstrengelser, ikke vil formaa at kunne holde den Fjende tilbage, som tænker paa at bombardere Kjøbenhavn; thi han